

DIARI DE L'ESCOLA D'ESTIU DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ : URGELL, 187 - BARCELONA

Dilluns 24 d'agost de 1931 : Any 1 - Núm. 19 : Preu: 20 cèntims

SETMANA FINAL

SALUTACIÓ

Heu's ací el primer número extraordinari del nostre Diari. Aquest fet comporta, és clar, una significació. La coincidència del començament de la Setmana Final amb l'aparició d'aquest número pot revelar-la.

Efectivament; totes les activitats assoliran des d'avui un radi d'acció vastíssim i una activitat inusitada.

Era impossible, doncs, que el Diari no sentís el moviment de l'Escola ni percebés, puix que són tan íntimes llurs relacions i tan sensibles les seves antenes, totes les vibracions i totes les mutacions que s'hi produeixin.

Aparegué, com tothom recorda, el dia primer d'agost. Ja vàrem confessar aleshores que no veníem a ocupar un lloc més a l'estadi de la premsa. Hauria estat, evidentment, una pretensió excessiva i un propòsit ben banal.

La nostra intenció era solament de promoure una activitat més dins la nostra Escola, i de mantenir ben unida, i compacta, per mitjà dels fils invisibles de la cordialitat i de la companyonia que oferia el nostre Diari, la massa ingent que forma aqueixa col·lectivitat, i que, per mor de la seva força centrífuga, havia de tendir, fatalment, a disgregar-se.

També calia que posseís l'Escola el seu diari íntim on pogués registrar minuciosament tots els seus fets, totes les seves impressions, totes les seves inquietuds i tots els seus anhels.

Esdevindria, la nostra, una obra exclusiva?

Ni ho hem pretès mai, ni mai no ha pogut ésser-ho. Precisament la nostra primera declaració va ésser aquesta: «... el portantveu que teniu ara entre

mans més aviat que l'obra d'un grup d'homes animosos i de bona voluntat és la cristal·lització, feta en lletres de motllo, de l'obra de tots els companys que concorren a aquesta Escola d'Estiu, posant-hi cadascú allò que té de més preat dins de l'ànima: Qui, l'eclosió d'una idea; qui, l'anàlisi d'un pensament comentat amb passió, qui una simple paraula que pot contenir, en germen, la qüestió transcendental d'una conferència.

«Nosaltres, els qui emprenem aquesta tasca de fer aquest Diari de l'Escola d'Estiu, no tenim altra feina que copsar, d'ací i d'allà, les idees que es suscitin, i reflexar-les en aquest diariet que amb prou feines ha vist la llum i ja és estimat per nosaltres com un fill. I aquest amor que nosaltres tenim a aquesta publicació estem segurs que vosaltres, mestresses i mestres de la nostra terra, també li tindreu, i que esperareu il·lusionats la seva quotidiana aparició.»

Eren aqueixes les nostres paraules; ha estat aqueixa la nostra voluntat; i aqueixa ha estat també la nostra obra.

Avui, en ocasió d'arribar el nostre Diari a un estat superior, en què la forma es manifestarà amb plenitud, i el contingut tindrà, potser, més densitat, hem de repetir, amb idèntic interès, le mateixes paraules. El Diari és vostre; és vostre i per a vosaltres.

Benvinguts siguin tots els nous companys!

Ací ja érem molts, però no hi érem tots encara.

Avui n'ha arribat un bon estol. L'Escola fa goig. L'Escola bull. A l'Escola hi ha animació i moviment i activitat. Sembla talment un formiguer. Hom diria que acaba de produir-se un seisme. Ha canviat totalment l'aspecte de l'Escola. Les classes ordinàries han cessat. Aquella mansuetud i aquella calma monacals han esdevingut agitació i moviment i llampagueig constant. Sembla com quan un bell dia d'estiu irrompen al nostre cel els alegres esbarts dels orenells.

Tots aquests amics, tots aquests companys vénen ara per assistir amb nosaltres, ja que no han pogut fer-ho abans, a les darreres sessions, importantíssimes, d'aquest Curset d'Estiu, i a fruitar també amb nosaltres de totes les festes que s'hi celebren i de tots els gaudis que en forneixin.

Només cal donar una llambregada al programa: mati, tarda i nit, sempre

en activitat. Des del primer dia fins al darrer dia. Vinguda de personalitats il·lustres. Recepcions solemnes. Lliçons, conferències, visites, i concerts, i cançons, i jocs, i funcions teatrals, i ballades... Tot en vertigen! Giravoltant, com les baldufes!...

No us en planyereu pas, amics. Us prometem que en servareu un bon record. I estem segurs que un altre any hi tornarem.

Segui aquest editorial el primer tret de la setmana. Doncs, som-hi tots! La setmana final comença!

GALERIA DE RETRATS

EL DR. E. MIRA

— Tu, escolta.

— Demà. M'he de afanyar. Ja son dos quarts.

— A on vas.

— Avui seré dels primers. Bona carrera. Els porto deu metres d'avantatge.

— A on és la meta?

— La Sala d'Actes, home. A escoltar el Dr. Mira. Noi, la gran classe!

— Tant?

— Hi passem molt gust.

— Caram, jo creia que feieu un curset de Psicopatologia del noi difícil, una cosa molt seria.

— Si però el Dr. Mira ho sap exhornar de tal manera, que ja t'ho ben asseguro jo, no hi ha classe més amena. Bé. Et deixo perquè em pendran el "puesto".

— Adéu.

I passa una allau de companys. Què passa a la Sala d'Actes de dos quarts de deu a dos quarts d'onze? Amb poques paraules queda explicat tot. El Dr. Emili Mira el de la Ciència i l'Amenitat.

Problema greu aquest del noi difícil pre-

sentat per primera vegada d'una manera tan atractiva, interessant i pràctica que fa que aquestes lliçons del gran psiquiatra català tinguin un èxit formidable. Ben segur també que quan tornem a les nostres escoles ens situarem d'una manera distinta davant els nostres nois la conducta dels quals qualificàvem de dolenta, sense més ni més, i que ara constituïran pel bé del noi mateix i de l'Escola, una preocupació, un problema.

Alt, "atlètic", bru, ulls vius, sense aire de "doctor" està entre nosaltres com un company. Explica les seves lliçons amb una seguretat que astora, amb un ordre perfecte, amb gràcia única. La teoria, sí, però al costat el cas concret.

Des de 1921 pren part a l'Escola d'Estiu interessant cada vegada més els mestres en els problemes psicològics. Són textuals aquestes paraules seves: "La psicologia ha de tenir un lloc fonamental en la formació del mestre. No pot ésser pedagog qui no és psicòleg. Per consegüent crec que haurien de donar-se cursos intensius de Psicologia general i aplicada en totes les Escoles Normals".

Hem volgut conèixer l'opinió que li mereixen aquestes Escoles d'Estiu". Excel-

lents, ens diu, no sols per la preparació intensiva a que sotmeten els seus alumnes si no per les ocasions que donen a aquests d'estrenyar els seus braços de companyerisme".

Naturalment hem desistit de demanar-li l'acostumada anècdota. Com que té una gràcia especial i en deu tenir moltes per contar hem temut que els nostres companys, si se n'adonaven deixarien en quadre les classes següents; i per escoltar-les jo sol... no sóc, encara, tan egoista.

A. de P. G.

EDUCACIÓ SEXUAL

Amb motiu de la conferència donada pel Sr. Majoral el passat dimecres sobre «La influència de l'educació maternal», es van suscitar diversos comentaris. Hom va dir que feien falta escoles de Maternologia perquè la dona no estava preparada per a ésser mare. Un altre, que tampoc els homes no estan capacitats per a la funció de pare, i al final, com portada per la mà, es va iniciar la idea de l'educació sexual i les seves dificultats a l'Escola.

No vull ara tractar dels dos primers assumptes. Crec que abans de pensar en Escoles de Maternologia o de «Paternologia» per a adults, ens interessa més directament a nosaltres la manera d'orientar els infants en aquest assumpte. No dubto que els mestres i mestresses estem preparats per a donar aquestes primeres orientacions d'educació sexual, però cal reconèixer (no parlo sols per als mestres que assistim a l'Escola d'Estiu, sinó en general) que portem encara sobre nostre, una sèrie de prejudicis, de tradicions i de manca de decisió en aques-

tes coses, verament interessants. Jo he vist més d'un que davant la pregunta tan freqüent i tan natural en l'infant: d'on surten els nens? s'han quedat sense contestació o han procurat fugir per la tangent, com vulgarment es diu. No estem conformes amb això; una pregunta del noi necessita una contestació i no una fugida. Hem de dir la veritat. No la veritat crua, no la veritat brutal i descarnada, però mai no hem d'optar per la incontestació o la contestació basant-se en la tradicional fira de criatures de la fecunda capital de França. Es clar que no es pot donar una fórmula fixa per a aquestes coses, car, segons el moment de fer la pregunta, la manera d'estar formulada i l'edat del demandant, variarà la resposta.

Recordo un cas llegit fa ja alguns anys, d'un nen que tenia «mal de pedra». Se li va ocórrer preguntar d'on venien els nens i li van contestar: «Els orinen les mares». Aquesta resposta tan breu i tan senzilla va servir per a fer sentir al nen un gran amor vers la seva mare, que tant havia patit per portar-lo al món.

Un altre cas d'una professora que estava donant una lliçó de coses sobre la sembra, la germinació, etc. Els va dir poc més o menys: Així com totes aquestes plantes necessiten una llevor, per a poder néixer, créixer i donar fruits, també vosaltres la vàreu necessitar. El gran amor que els vostres pares i les vostres mares senten per vosaltres, el senten també entre ells, i aquest amor tan pur i tan sant que arriba fins al sacrifici, fa produir una llavor, una grana que germina, i d'on sortiu vosaltres.

Aquests exemples ens donen idea del que podem fer a l'Escola en aquest sentit.

SETMANA FINAL

PROGRAMA DIARI

DIA 24 D'AGOST, MATÍ.

A les deu. — Inauguració de la Setmana Final amb assistència del Sr. President de la Generalitat En Francesc Macià.

A dos quarts d'onze. — Preparació de la lliçó pràctica per a l'endemà a càrrec del Sr. *Albert Trias*.

A dos quarts de dotze. — Primera conferència a càrrec de *M. Pierre Bovet* sobre el tema «Le sentiment filial et ses crises» (estudi de psicologia i d'educació moral.)

TARDA.

A les cinc. — Recepció oficial al Palau de la Generalitat de Catalunya. Punt de reunió: al pati gòtic, entrant pel carrer del Bisbe.

NOTA. — Els actes del matí es celebraran cada dia al hall de l'Escola d'Enginyers industrials (edifici del rellotge).

Amb aquestes respostes el noi queda, de moment, satisfet, fins a arribar a un moment que estarà ja preparat per a rebre sobre això una vertadera lliçó.

Si no ho fem així, veurà que allò és una cosa prohibida, que és un camí vedat per a ell, tindrà més interès a saber-ho i ho preguntarà a persones desaprensives i sense consciència moral que li revelaran la veritat amb una cruesa i amb una brutalitat, cent vegades pitjor que la mentida.

Avelí Tena

COMENTARIS

La manca d'unitat en el criteri dels components d'una col·lectivitat és cosa necessària. Si no fós així la vida esdevindria monòtona, buida com la mort. Hi ha esperits intransigents, acomodaticis, tolerants o liberals; de tot. I cadascú té una lògica i una visió més o menys equivocada del món.

A mesura que hom pensa, estudia, medita, s'aprèn que no se sap gran cosa. Per fi s'acaba sabent que no se sap res. Fins aquí no hi arriba pas tothom, però.

La Veritat creiem posseir-la i és tan solament una il·lusió; llavors ens fem intransigents. Llavors el que no és com nosaltres o no està amb nosaltres és dolent o equivocat. I afirmem, assegurem. Som d'acer, inflexibles, rígids. Però a l'Escola d'Estiu hem après a dubtar més, a no ésser tan categòrics i a ésser més analítics. L'ésser és el no ésser?

La Veritat? Cerquem-la. Potser no la trobarem. Ens hi atansarem? La complexitat de la vida sembla que no admet afirmacions. La teoria de la relativitat deu ésser la

lleï del pensament. Tot és o no és segons un punt de vista. I la Veritat doncs? Ço absolut, categòric, exacte, intangible on és?

Malgrat això hi ha qui s'aventura emitint judicis inexactes amb to de certitud.

Hi ha qui ha parlat d'*exhibicionisme*, confonent-ho amb *actuació*, treball o satisfer un ideal: portar el granet de sorra a l'obra de la vida. I la vida és actuació, és moviment. Si tots els que escriuen en un diari o donen conferències s'exhibeixen, és una altra cosa; tot depèn de la significació que vulguem donar al mot *exhibició*. Però aquest mot ja és al Diccionari.

En lloc d'*inhibir-se* (això sí que és censurable) i dialogar al marge d'una obra, valdria més utilitzar les pàgines del nostre Diari i convertir-lo en palestra viva. El Director demana articles i no hi fa res que siguin crítiques tallants; després vé la resposta.

Aquest any no hem pogut palestrear (permeteu-me el mot) des del Diari. Ja hem fet prou, però, exhibint-nos uns i inhibint-se uns altres. L'any vinent donarem un altre pas segurament.

Vicents Gardenyes i Rufach

UNA LLIÇÓ A L'AIRE LLIURE

Aprofito un xiroi matí ple de llum i me'n vaig a Montjuïc a reposar i sadollar-me de sol i d'aire amb sentors de bosc i de jardí.

Una placeta discretament apartada del trànsit sorollós dels carruatges em convida a fer-hi estada: ombra fresca, un pedris buit i apropet la Font del Gat.

M'assec i trec un diari.

Poc a poc s'omple el "meu" pedris i els

altres tres que hi ha a la vora: són obrers sense feina o vaguistes.

Una pilota que cau com un bòlid damunt meu m'avisa l'arribada de gent menuda: una nena d'uns onze anys i un nen de sis o set acompanyats de la seva mare.

La senyora s'asseu; crida el nen que es posa al seu costat bo i mirant de cua d'ull la pilota i la nena, i comença la lliçó. Era de lectura.

.

Amb un «Diluvio» a les mans i una agulla, la instructora anava assenyalant les sil·labes d'un anunci i el nen les pronunciava no pas amb massa encert.

— Però, home. Efe-e ? feia la senyora.

— Fe, —saltava ell amatent. I continuava, sense distingir uns mots d'altres, només sil·labes que llegia sense il·lació.

El mot «respiratorias» és llegit — no pot ésser d'altra manera — res-pi-rra-to-rr-i-as perquè és el que ell diu: — Erre-e, rre.

— No, home, no. És ere-e, re. I és clar, amb aquesta nova llei de principis de mot en surten ara de perjudicats.

Ha estat aleshores quan ha sorgit la docta explicació en castellà, per a donar-hi més sentit i força; com els erudit empraren, per exemple, el llatí:

— *La erre entre dos vocals se pronuncia débil.* — Llàstima que no hagi afegit: *en medio de palabra* per fer-ho més clar.

Dit lo qual ha passejat l'esguard amb aire satisfet entre els oients, de segur per a copsar l'admiració que ens havia causat amb els seus coneixements prosòdico-ortogràfics.

No ens ha admirat. Però els quatre o cinc obrers han canviat una mirada maliciosa i jo he esborrat un somris inoportú

La nena hi fica la cullerada.

— Però «mamà»; ves què li expliques al nen si encara no sab el que són *vocales i consonantes*. I torna a jugar.

La senyora, — per sincerar-se, penso — afirma que si que ho sap. El nen sembla que diu que no sap de què va. Potser és perquè ço que més l'interessa ara és la pilota...

Bé. Ho sabés o no, el cert és que el nen no n'ha tret l'entrellat de tot allò.

La mamà es disgusta en veure el fracàs dels seus procediments pedagògics.

Tot plegat era divertit. La nena m'ha aigualit la festa en descobrir ço que no haguera volgut saber mai.

Aquella senyora era mestressa !

El somris se m'ha estroncat.

R. M. P.

IDEARI

LA BONA FADA

Heu donat l'encantament del vostre somriure a la meua ciutat dels llibres temps ha, quan un dia un volum blanc ple d'ànima per als nens fou la nova ofrena. El vostre esperit volava per la meua ciutat dels llibres amb un col·loqui etern vers els nens, flors, dones, llibres: totes les dolçors de la terra.

.

Alegra't, mon cor, alegra't; no la veus ja, aquesta tarda? Les paraules de Maria Llum tenen aquella dolcesa d'insomnis de nits d'estiu. Té quelcom de somniosa i mística. No em cansaria mai de sentir-la. Em fa renèixer amb nous anhels. Ve de part dels poetes de tots els temps, amb un goig infinit.

Véns de regions ignotes? ¡Ah Maria Llum!
La teva ànima blanca esdevé aureolada din-
tre els nostres cors, quan floreixes claredats
de cel, sospirs, estels per als infants; mera-
velles, tresors, contes blaus per als nens que
s'aturen a la font de la poesia, i tu tens l'a-
fany, l'amor, la triomfal delícia de la bona
fada...

Jesús Fernández i Serra

KONG-FOU-ISEN (CONFUCI)

L'any 551 abans de Jesucrist nasqué a la
Xina, en el principat de Lou, un home que
fou sol·licitament educat per la seva mare:
Aquest home era Kong-Fou-Tsen (Con-
fuci).

Nascut en temps de desordres i en plena
decadència religiosa, moral i política del

seu país, intentà restablir l'antic mode d'es-
ser de la seva gent.

Per tal de perfeccionar més les seves
idees a l'edat de 24 anys, quan perdé la
seva mare, es retirà de la vida bulliciosa i
passà tres anys en el silenci, on s'afermà la
seva vocació filosòfica i educativa.

Quan tornà a la vida pública, per a cor-
regir aquells desordres, mirà de restablir
les antigues màximes, fundar una escola
per a propagar-les i aplicar-les en tota la
seva extensió als càrrecs que en el seu país
tingués d'exercir.

Aquestes tres tasques emplenaren tota la
seva vida.

Honorà les dignitats amb les quals fou
investit, fent-les servir per a la reforma dels
abusos, sofrint amb calma les disorts i
persecucions.

(continuarà)

N O T E S

Visita a l'emissora del Tibidabo de Ràdio-Barcelona.

Els inscrits a l'Escola d'Estiu i a la
Setmana Final, atentament invitats per la
direcció de Ràdio-Barcelona, visitaran l'
emissora del Tibidabo, dimarts, dia 26, a
les deu de la nit.

El punt de reunió serà a les deu, a la
plaça del Tibidabo, al costat de l'estació de
sortida del funicular. L'estació emissora
es visitarà per grups de cinquanta persones
i a dins es rebran les explicacions de boca
de l'enginyer tècnic de l'Associació.

A fi que tots els inscrits que tinguin de-
sig de visitar-ho tinguin segur el poder-hi
entrar, hom prega passar per Secretaria a
inscriure's per aquesta visita abans de di-
marts al migdia. Si es passés de dos cents
es dividiria el grup en dos, i el segon grup
ho visitaria el dijous a la nit en lloc del
dimarts.

Sessió Beethoven. El concert dedicat a
Beethoven que el programa de la Setmana
Final anunciava per al dimarts a la nit, tin-
drà lloc el dimecres a les deu de la nit, al
Palau de la Música Catalana.

El Sr. J. Puig i Ferrer donarà la seva
conferència sobre Beethoven el mateix
vespre del concert, com a primera part de
la Sessió, i no al Saló de Cent de l'Ajun-
tament, com estava anunciat en el pro-
grama.

El Diari de demà portarà l'ordre detallat
del programa.

Per assistir-hi caldrà passar per Secreta-
ria a recollir les invitacions corresponents,
contra presentació de la tarja d'inscripció.
No es donaran invitacions fins el mateix
dimecres al matí.

llibreria barcilo

urgell, 224

barcelona

Educació Patriòtica. — Enfortiment de la consciència nacional. - Difusió de la llengua. - Germanor de les Terres Catalanes. - Centre d'estudis patriòtics i polítics.

Educació Moral. — Formació del caràcter. - Cercle d'estudis morals.

Educació Física. — Secció Excursionista. - Secció de Minyons de Muntanya. - Secció d'Aviació. - Col·laboració amb el Club Mare Nostrum. - Natació. - Campaments.

Obra Social. — Protecció de la Joventut. - Lluita anti-tuberculosa. - Campament per a nois febles.

DELEGACIONS ARREU DE CATALUNYA

Feu-vos soci!

Corts Catalanes, 592, pral.

UNIÓ MUSICAL ESPANYOLA DE BARCELONA, S. A.

VENEDORS DE TOTA MENA DE MÚSICA

INSTRUMENTS DE CORDA

ARMONIUMS

APARELLS PARLANTS

(TOTES LES MARQUES)

DISCOS PER A GRAMOFON

"LA VOZ DE SU AMO" - "ODEON" - "REGAL"
"PARLOFON" - "POLYDOR" - "COLUMBIA"

MUSICA IMPRESA

LES MILLORS EDICIONS - OBRES DE TEXT
MUSICA CLASSICA I MODERNA
DANÇES - CANÇONS

IMPORTANTES DESCOMPTES ALS PROFESSORS

PASSEIG DE GRACIA, 54 - Teléfon 13912

ASSOCIACIÓ PROTECTORA DE L'ENSENYANSA CATALANA

EDITORIAL PEDAGOGICA

OBRES PUBLICADES

Arcs, 1, pral. — BARCELONA — Telèfon 18862

MATERIAL DOCENT

	Ptes.
Cartipàs català	
per Pau Romeva, amb dibuixos de Josep Obiols, sèrie de 5 exemplars .	1'25
Gramàtica Catalana	
per Pompeu Fabra.	2'00
Aritmètica i Geometria	
per Josep Galí i Fabra	2'25
Geografia de Catalunya	
per Pere Blasi	3'00
Mapa de Catalunya	
Tela	20'00
Paper	12'00
Mapa de les terres de llengua catalana.	
Tela	20'00
Paper	12'00
Mapa de les Illes Balears	
Tela	18'00
Paper	10'00
Sèrie de mapes esquemàtics	
Mapa de Catalunya, 0'10; d'Europa, 0'10; d'Àsia, 0'10; d'Àfrica, 0'10; de Oceania, 0'10; d'Amèrica, 0'10; Planisferi, 0'20; Pla de Barcelona, 0'10 d'Ibèria, 0'10; de la Mediterrània 0'20	
Història de Catalunya (curs superior)	
per Ferran Soldevila	3'00
Qüestionari sobre Història de Catalunya,	
per a servir de guia en els concursos de la Protectora.	
Primer i segon grau	0'50
Tercer grau	0'75
Manual d'Història crítica de la Literatura Catalana Moderna	
per Manuel de Montoliu.	5'00
Sil·labari català	
per Pau Romeva, amb dibuixos de Josep Obiols.	2'50

Infants i flors

Llibret de poesies per a infants (Exhaurit)	1'00
Les Ciències en la vida de la Llar	
per Rosa Sensat de Ferrer	7'50
Curs de Comptabilitat	
per Ferran Boter	7'00
Aritmètica Pràctica	
per Lluís G. Castellà.	6'00
Lliçons de Llenguatge, (primer grau).	1'75
per Alexandre Galí	

BIOGRAFIES

Notes biogràfiques i crítiques d'En Manuel Milà i Fontanals.	
per Antoni Rubió i Lluch (exhaurit)	1'50
Vida abreujada del Beat Ramon Llull	
per Mossèn Llorenç Riber	1'50
Francesc Pi i Margall	
per Josep Roca i Roca	1'50
Pau Claris, estudi biogràfic i històric	
per Antoni Rovira i Virgili.	1'50
Biografia del Rei Jaume I el Conqueridor	
per Manuel de Montoliu.	1'50
Biografia de Mn. Jacinto Verdaguer	
per Valeri Serra i Boldú	3'00

PROPERAMENT SORTIRAN

Lliçons de Llenguatge (2. ^{on} i 3. ^{er} grau)	
per Alexandre Galí	
Història de Catalunya (2 graus)	
per Alexandre Galí i Ferran Soldevila	
Aritmètica i Geometria (3 graus)	
per Maria de l'A. Esteve Lluch i Concepció Vandellós	
Geografia General (3 graus)	
per Pau Vila i Josep Parunella	
Llibre de la Natura	
per Salvador Maluquer i Anton Perramon	

Totes aquestes obres es troben de venda a les principals llibreries de Catalunya i a les oficines socials